

Chambre des Représentants.

SÉANCE DU 29 JUIN 1921.

Projet de loi

prorogeant et complétant la loi du 25 octobre 1919 sur l'organisation judiciaire et prorogeant les délais de nomination des substituts de complément.

EXPOSE DES MOTIFS

MESSIEURS,

La loi du 25 octobre 1919, modifiant temporairement l'organisation judiciaire et la procédure devant les Cours et Tribunaux a permis de porter remède, dans une certaine mesure, à l'encombrement judiciaire, sans avoir recours à une augmentation anormale du personnel des Cours et Tribunaux. C'est là un résultat dont on ne peut méconnaître l'importance.

L'institution du juge unique, qui est à la base de la loi, a généralement donné satisfaction. Toutefois, on ne peut envisager le maintien de cette institution, avant qu'une expérience prolongée ait permis d'en étudier minutieusement le fonctionnement et d'apprécier les conditions dans lesquelles elle devrait être réglée définitivement.

D'autre part, dans la plupart des tribunaux l'arriéré est loin d'être liquidé. Certains d'entre eux sont chargés d'un si grand nombre d'instances en divorce et en séparation de corps, que les juges uniques et leurs suppléants ne suffisent pas à procéder aux enquêtes à mesure que celles-ci sont ordonnées.

En conséquence, le Gouvernement a l'honneur de vous proposer de proroger l'application de la loi du 25 octobre 1919 jusqu'au 30 septembre 1924 (art. 1er) et de permettre la délégation de magistrats du siège autres que les juges uniques et leurs suppléants, en vue de tenir les enquêtes en divorce et en séparation de corps (article 2).

De plus, la disposition de l'article 3 reporte au 30 septembre 1924 l'échéance des délais pendant lesquels le Roi peut nommer des Substituts de complément.

L'application de la loi instituant le juge unique comporte, en effet, dans une certaine mesure, le maintien du renforcement du personnel des parquets.

Le Ministre de la Justice,

E. VANDERVELDE.

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 29 JUNI 1924.

Wetsontwerp

tot verlenging en aanvulling der wet van 25 October 1919 op de rechterlijke inrichting, en tot verlenging van den termijn gedurende welken bijgevoegde substituten kunnen benoemd worden.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MIJNE HEEREN,

De wet van 25 October 1919 tot tijdelijke wijziging van de rechterlijke inrichting en van de rechtspleging voor de hoven en rechtbanken had ten gevolge dat de taak der rechtbanken, die overlast waren, in zekere mate kon worden verlicht, zonder dat men zijn toevlucht diende te nemen tot eene abnormale vermeerdering van het personeel der hoven en rechtbanken. Van dit resultaat mag de belangrijkheid niet worden onderschat. De instelling van den alleensprekenden rechter, die de grondslag is der wet, heeft in het algemeen een bevredigenden uitslag opgeleverd. Doch over de vraag of de nieuwe instelling al dan niet dient behouden, kan niet beslist voordat een langere ervaring het mogelijk heeft gemaakt de nauwkeurige werking ervan te bestudeeren en te oordeelen onder welke voorwaarden zij voorgoed zou moeten geregeld worden.

Ten anderen, zijn in de meeste rechtbanken nog lang niet alle achterstallige zaken afgehandeld. Sommige rechtbanken zijn met zulk een groot aantal rechtsvorderingen tot echtscheiding en tot scheiding van tafel en bed belast, dat de alleensprekende rechters en hunne plaatsvervangers niet in staat zijn gevolg te geven aan de bevelschriften tot onderzoek naarmate deze hen bereiken.

Daarom heeft de Regeering de eer U voor te stellen den termijn van toepassing der wet van 25 October 1919 tot 30 September 1924 te verlengen (1^e artikel) en het mogelijk te maken dat andere magistraten dan de alleensprekende rechters en hunne plaatsvervangers afgevaardigd worden om onderzoek te doen in zake van echtscheiding en scheiding van tafel en bed (2^e artikel).

Bovendien wordt bij artikel 3 de termijn, gedurende welken de Koning bijgevoegde substituut-procureuren kan benoemen tot 30 September 1924 verlengd.

De toepassing der wet betreffende de instelling van den alleensprekenden rechter heeft inderdaad in zekere mate ten gevolge dat het personeel der parketten vermeerderd moet blijven.

De Minister van Justitie,

E. VANDERVELDE.